

Det finns dom som har insikten – tillsammans blir vi starka

Cisco System, Intel, Microsoft och flera andra stora aktörer i branschen har gått samman för att med gemensamma krafter försöka få Sverige uppkopplat med bredband med över 100 Mbit/s.

- Sverige hamnar på efterkälken om vi inte satsar, säger Örjan Mattson, ordförande för Kista Broadband Alliance.

Kista Broadband Alliance är en ideell förening med 25 företag bakom sig. Tillsammans med konferensforumet Mötesplats Bredband, som har mer än ett 70-tal företag bakom sig, vill de nu se till att hela Sveriges befolkning får allt högre hastigheter i sina bredbandsnät.

Äkta bredband får man inte förrän man når 100 Mbit/s. Målet är att hela Sveriges befolkning kan få tillgång till de hastigheterna 2012.

- Det här är jätte viktigt. Tidigare talade vi mycket om fördelarna med bredband. Nu har den diskussionen avtagit men fortfarande är detta lika viktigt. Sverige kan hamna på efterkälken om vi inte satsar, säger Örjan Mattson.

Örjan Mattson pekar på flera fördelar med högre hastigheter i bredbandet. Det gör Sverige mer konkurrenskraftigt gentemot andra länder som nu börjar komma ifatt. Det främjar miljön eftersom det är möjligt att arbeta på distans. Dessutom kan fler använda avancerade tjänster som kräver högre hastigheter, som video-on-demand.

Men det är inte gratis att koppla upp Sverige.

- Därför måste flera aktörer arbeta för detta. Både företag och staten får hjälpa till, menar Örjan Mattson.

Toni kommentar

Världen snurrar allt fortare – kommunikation är livsviktig, länder som inte hänger med är dom stora förlorarna i vår framtida värld. Högre hastigheter, mer kapacitet är framtidskonceptet.

Ingenting för en ensam aktör oaktat hur stor han än är idag. Därför slår sig världens alla stora företag tillsammans även dom med lokalkontor i lilla avkroken Sverige för att landet skall kunna var med i framtiden. Det är grunden i infrastrukturen som vi talar om.

Tänk, bara ha en tanke på om hela den svenska bussbranschen insåg att man är satt på efterkälken, man dör långsamt ut.

Men inte ens den kunskapen kan få branschen att tillsammans ta tag i överlevnadsfrågan, avveckla länsbolagen, öppna för en fri trafik där kvalitet, frekvens och priset är vad kunden kan välja emellan. Men kanske är det som någon skrev till mig – jag är ett nummer hos Busslink, jag går till jobbet, sätter mig bakom ratten och när jag kommer hem har jag glömt arbetet jag är ju ändå bara ett nummer. Får jag ont i huvudet så sjukanmäler jag mig – jag uppger mitt nummer. Ingen saknar mig, ingen fråga mig vad vi skulle kunna för att det blir bättre och medans jag är sjuk springer det omkring konsulter som mäter min arbetstid, mina insatser och jag förblir ett nummer.

Eftersom politikerna som styr inte har nåt ansvar, cheferna dom har jag aldrig sett verka minst ha ett ansvar, lokalchefen han stressa ihjäl sig då han tror att han har ett ansvar som ingen annan har i organisationen fast han liksom jag bara är ett nummer.

Tur att inte alla företagsledare har samma depressiva attityd till kunden och framtiden som bussbranschens aktörer